

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

93. An Vicarius possit ad libitum revocari ab Episcopo? Et ampliatur hoc in quolibet vicario cujuscumque Superioris? Et quid, si Episcopus jurasset non revocare Vicarium? Et infertur posse Episcopum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

cap. 3. Grassi, tom. 1. cons. 6. de sentent. excommunicat.
 Aloy. Ricc. in praxi fori Ecclesiastici decif. 270. in 1.
 edit. & resol. 255. num. 4. in edit. Garcia de Benefic. p. 5.
 cap. 8. num. 94. Vbi pro hac parte triplicem refert
 declarationem Sacrae congregationis Cardinalium
 super d. cap. 3. Concilij Tridentini.

13. Et tandem nota quod potest Episcopus ad
 expediendas causas constituere duos Principales Vica-
 rios, dummodo tamen ij sint in loco vbi sedem ha-
 bet. Ex quo fit vt non possit creare duos Vicarios
 generales in principalibus locis duarum Diocesium
 aequè principaliter vnitatum. Vide Barbolam, p. 3.
 alleg. 52. num. 126. & 129. Gauantum, vbi supra, n. 15.
 & 16. & fusè Merollam, tom. 3.

RESOL. XCIII.

An Vicarius possit reuocari ad libitum ab Episcopo?
 Et ampliatur hoc in quolibet Vicario cuiuscunque
 Superioris.

Et quid si Episcopus iurasset non reuocare Vica-
 rium?

Et inferitur posse Episcopum causam coram eius Vica-
 rio pendentem ad se auocare, & prohibere illi ne
 iudicet in ea causa.

Et queritur, an per constitutionem secundi Vicarij cen-
 setur primus reuocatus? Et supponitur Episcopum
 posse constituere duos Vicarios Generales. Ex p. 10.
 tit. 15. & Misc. Ref. 24.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Merolla, tom. 3. disp.
 7. c. 6. dub. 5. n. 448. Quia hæc est natura
 Vicariatus vt possit ad libitum remoueri, ita Gloss. in
 Clem. fin. de procur. & Clem. si principalis verb. Per
 electionem, de rescript. vbi Card. num. 10. Anchar. col.
 2. Panorm. num. 9. & alij communiter. Ampliatur hoc
 in quolibet Vicario cuiuscunque Superioris, vt docet
 Gemin. c. 1. de offic. lib. 6. Bertach. de Episc. lib. 4.
 p. 6. tit. de Vicar. Episc. n. 9. Sbroz alios refertens de Vi-
 car. Episc. l. 3. q. 32. n. 3.

2. Ampliatur secundo etiam si Episcopus iurasset
 non reuocare Vicarium. Sic Io. Andr. c. ius, de offic. Vi-
 car. vbi Panorm. n. 5. in fin. Paul. de Castr. cons. 361. n. 4.
 volum. 1. Boer. decif. 347. n. 1. Ricbuff. in praxi, tit. for-
 ma Vicar. Archiepisc. n. 193. quibus accedit Glos. in c.
 fin. de procurat. in fin. vbi ait Procuratorem reuocari
 posse etiam si Dominus iurauerit illum non reuocare.
 Vt autem reuocatio non solum valide, sed etiam licite
 fiat, requiritur causa rationabilis, vt quia Vicarius
 male se gereret in administratione iustitiæ, nam aliàs
 Episcopus esset perjurus reuocando Vicariu, ac proinde
 peccaret mortaliter, quamuis esset valida reuocatio,
 nisi absolutionem à iuramento obtinuerit, ita Rebuff.
 loc. cit. Cucc. vbi supra, n. 138. Sbroz, alios referens,
 d. q. 32. n. 8. & seqq. idem allerit gloss. in Clem. fin. de
 procurat. lib. 6. de Domino reuocante procuratorem,
 quem iurauerat non reuocare. Hinc inferitur à fortiori,
 posse Episcopum causam coram eius Vicario pen-
 dentem ad se auocare, ac prohibere illi, ne iudicet in
 ea causa. Patet, quia si Episcopus potest ex toto reuo-
 care Vicarium ad libitum, vt diximus, ita etiam ex parte
 prohibendo illi, ne iudicet in aliqua causa. *Liqua de re
 iudic. cap. Pastoralis, §. Item cum totum de offic. deleg.*

3. Sed licet hæc sententia sit satis probabilis,
 quam præter Doctores citatos tenet Garcia in Ad-
 d. ad tract. de benef. par. 3. c. 7. num. 22. & Valenzuela,
 cons. 101. n. 10. vol. 2. Attamen affirmatiuam sententiã
 etiam probabilem esse puto, quam præter alios tuc-
 tur Sapientissimus, & eruditissimus Ioannes Solor-
 zanus de Indiarum iure, tom. 2. lib. 3. c. 8. num. 48. &

Ioannes Baptista Larrea in decisionibus Granaten-
 sibus decif. 2. num. 1. cum seqq. quos nouissimè sequitur Ma-
 chadus, tom. 2. lib. 4. part. 3. r. r. r. 2. docum. 6. num. 4. vbi
 sic ait: El tercero modo con que cessa la iurisdiccion
 del Promisor es por la reuocacion que el dicho officio le
 haga su Obispo, en lo qual todos los Doctores conuenen.
 Queda pues dudoso y controuerso entre ellos, si el Obis-
 po pueda renouer sin causa justa à su Promisor por so-
 la su voluntad. El Presidente Valenzuela, y otros mu-
 chos antiguos y modernos enseñan que si y esto auiege
 al principio le hubiese prometido con juramento no re-
 uocarle el officio. Però no obstante esio el Dotor So-
 lorzano juzga y defiende por mas recibida, y practica-
 da opinion que el Obispo no puede renouer à su Pro-
 misor sin causa, y esta grave por la dignidad deste offi-
 cio, y estimacion de las personas que se eligen para el. I
 desta misma opinion es don Juan Bautista de Larrea
 meritisimo Fiscal del Consejo Real, y merecedor por sus
 grandes partes de la Presidencia. Ita ille, qui merito de
 tali voto encomium facit, fuit enim laude dignissi-
 mus & plusquam ergo meritor nomini meo additissi-
 mus.

4. Sed an per constitutionem secundi Vicarij cen-
 setur primus tacite reuocatus affirmant Ioannes
 Andreas in c. tua de offic. Vicar. Gemin. in c. licet, n. 14.
 vers. ultimo limita eod. tit. in 6. Alex. & Iaf. in rubric.
 ff. de offic. eius. Bertach. in tract. de Episc. lib. 4. part. 6.
 tit. de Vicar. Episc. num. 15. Panvin. de potest. c. 2. part.
 princ. q. 10. num. 10. Milis in repet. verb. Vicarius Epi-
 scopi. Marc. Ant. Cucc. instit. maior. tit. de Vicar. Episc.
 num. 143. vbi hoc declarat vt procedat, quando Epi-
 scopus vnum tantum Vicarium habere consueue-
 rat.

5. Sed ego adhæreo contrariæ sententiæ, quam
 sequuntur Glossa magna in cap. in Galliarum 13. qu. 5.
 Albert. in dist. l. si qui cum Procuratorio §. fin. versio.
 Quid in legatis Sedis Apostolica. Marr. Leand. trad.
 de leg. §. 10. Card. in dist. cap. tua 45. de offic. Vicar. Pan-
 norm. in cap. Volentes, num. 11. de offic. deleg. & ibi
 Barbat. col. 2. & seq. vers. Nota, hic textus. Roman.
 sing. 57. in fine. Boer. decif. 347. num. 5. in fine. Rebuff.
 in praxi vbi de Vicar. Archiep. num. 204. Gambat.
 de pot. leg. lib. 9. tit. 13. Vant de nullit. tit. de nullit. ex des-
 mand. num. 166. Sbroz lib. 3. quæst. 33. num. 2. Ricc.
 collect. 1485. & hanc sententiã tanquam commu-
 nem esse tenendam scribit latè Alphons. Carmon seu
 Hojeda in tract. de Benefic. incompat. part. 2. cap. 10.
 num. 9. Et ratio est, quia Episcopus potest sibi consti-
 tuere duos Vicarios generales. Cum ergo reuocatio
 Vicarij sit res odiosa, constitutio secundi Vicarij in-
 terpretanda est in minorem, ac benigniorem partem,
 vt scilicet facta sit cumulatiuè ad primam, & non pri-
 uatiuè.

6. Nec obstat argumentum in contrarium allatum
 de Procuratore, qui censetur reuocatus per constitu-
 tionem secundi. Nam responderi potest cum Panorm.
 & Boer. vbi supra, quod idè ius præsumit Dominum
 dando secundum Procuratorem censeri reuocare pri-
 mum, quoniam plures Procuratores se impediunt per
 concurrentium, quandoque enim vnus affirmat, quod al-
 ter negat iuxta not. in cap. pen. de elect. lib. 6. Secus in
 pluribus Iudicibus ordinariis, quales sunt Vicarij ge-
 nerales Episcoporum. Nam cum ij habeant potesta-
 tem in solidum, plures deputari solent in eodem offi-
 cio, vt facilius possit Reipublicæ consuli. *onica de
 offic. consul. vbi Barr.*

7. At ex nostra sententia certum est quod non pro-
 cederet si ex verbis secundæ constitutionis Vicarij
 colligeretur primum Vicarium esse reuocatum ex cap.
 Si quem de procur. in 6. vide Baunium, in Theol. not.
 tom. 1. r. r. r. 9. quæst. 5. paulo ante finem.

RESOL